

[**OBRANION** *part prat pass pf*

obranion a. obraniony.

N sg f obr(a)ni(o)n(a).

Sł stp s.v. obranić, Cn, Linde brak.

Zraniony; przen [czym]:

*Wyrażenie: »strachem obraniony« = przerażony: Maria bendancz iuss strachem obranyona, poczela wsswem sserczu roskladacz wielgi ssmetek *SprChęd* 37.*

Cf [OBRANIĆ]

MK